

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 1Sžr/92/2013                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 7011200714                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 10.03.2015                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr., Ing. Miroslav Gavalec   |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2015:7011200714.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v právnej veci žalobcu: O. L., bytom O. X, I., proti žalovanému: Okresný úrad Košice, so sídlom Komenského 52, Košice, za účasti: Mesto Rožňava, Šafárikova 29, Rožňava, zastúpené JUDr. Ladislavom Törökom, advokátom so sídlom Šafárikova 8, Rožňava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. Xo 26/2011/Ma-12 zo dňa 1.6.2011, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/76/2011-82 zo dňa 17. apríla 2013, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalobcu zo dňa 17.5.2013 proti 1. výroku uznesenia Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/76/2011-82 zo dňa 17. apríla 2013 o d m i e t a .

Najvyšší súd Slovenskej republiky 3. výrok uznesenia Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/76/2011-82 zo dňa 17. apríla 2013 m e n í tak, že žalobca nie je povinný zaplatiť zúčastnenej osobe náhradu trov konania.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

### Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach napadnutým uznesením zastavil konanie. Druhým výrokom rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a tretím výrokom uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť na účet zúčastnenej osoby trovy právneho zastúpenia.

Konanie bolo zastavené podľa ust. § 250d ods. 3 vzhľadom na to, že žalobca vzal žalobu späť. O náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 250l ods. 2, § 146 ods. 2 OSP, podľa ktorého ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Žalobca podal, v lehote na podanie odvolania, odvolanie proti výroku o priznaní nároku na náhradu trov konania. V odvolaní uviedol, že svoju žalobu podal dôvodne a k zastaveniu konania došlo z dôvodu, že krajský súd nariadil pojednávanie i napriek tomu, že nemal ustanoveného advokáta a navyše žalobcovi bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov v plnom rozsahu. Žiadal preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil rozhodnutie vo výroku o trovách konania a nepriznal odmenu právnickému

zástupcovi zúčastnenej osoby v súlade s ustanovením § 150 ods. 1 OSP, nakoľko táto nebola účastníkom konania.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný tak, že súhlasí s uznesením krajského súdu a navrhuje ho potvrdiť.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadrila aj zúčastnená osoba, pričom uviedla, že odvolanie žalobcu považuje za nedôvodné, neopodstatnené a účelové z dôvodu vyhnúť sa požadovanému plneniu. Podľa jej názoru krajský súd rozhodol o trovách konania správne, keďže žalobca zaviniel zastavenie konania a preto mu vznikla povinnosť uhradiť trovy konania pribratému účastníkovi. Otázka zavinenia sa hodnotí iba podľa procesného výsledku. Žalobca zobral žalobcu späť, čo z procesného hľadiska zásadne platí, že zaviniel zastavenie konania. Pokiaľ ide o § 150 ods. 1 OSP, v danom prípade sa nejedná o dôvody hodné osobitného zreteľa, ako to posudzuje žalobca, kedy súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, a keďže nie sú splnené podmienky nie je možné, aby súd o trovách konania rozhodol v zmysle § 150 ods. 1 OSP. Keď súd v zmysle ustanovenia prihliada najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť. Ďalej uviedla, že bola pribratá do konania uznesením krajského súdu, preto nie je pravdivé tvrdenie žalobcu, že nebola účastníkom konania. Navrhovala preto napadnuté rozhodnutie potvrdiť.

Následne bol na Najvyššom súde Slovenskej republiky žalobcom podaný návrh na odpustenie zmeškania lehoty v konaní o zastavení konania preskúmania rozhodnutia žalovaného č. Xo 26/2011/Ma-12 zo dňa 1.6.2011. Uviedol, že lehotu na podanie odvolania najmä proti výroku o zastavení konania zmeškal z dôvodu, že ho súd šikanoval, pretože ako účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený advokátom podľa § 250a OSP a tým sa mu odňala možnosť konať pred súdom. Žalobca ďalej uviedol, že súčasne podáva odvolanie proti výroku o zastavení konania, podľa ktorého vzal žalobu späť omylom zapríčineným súdom, keď súd konal i napriek tomu, že podľa § 250a OSP nebol riadne zastúpený advokátom, ide teda o procesné pochybenie zo strany súdu, o vady podľa ust. § 237 OSP. Súdu prvého stupňa vytýkal, že nepribral do konania Slovenskú republiku zast. MF SR ako hlavného účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté. Navrhoval preto zrušiť uznesenie krajského súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 1Sžr/92/2013 zo dňa 29.10.2013 prerušil konanie do právoplatnosti rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach o návrhu žalobcu na odpustenie zmeškania lehoty.

Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 7S/76/2011-133 zo dňa 8.11.2013 žiadosti žalobcu o odpustenie zmeškania lehoty na základe odvolania proti výroku o zastavení konania nevyhovel. Proti tomuto uzneseniu sa žalobca odvolal. Najvyšší súd Slovenskej republiky predmetné uznesenie krajského súdu potvrdil uznesením sp. zn. 1Sžr/92/2013 zo dňa 30.7.2014 a toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.9.2014.

Na Najvyššom súde Slovenskej republiky bolo následne podaných niekoľko doplnení odvolania žalobcu (podanie z 30.7.2013, z 13.11.2013, z 2.2.2015).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c OSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP) a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov) dospel k záveru, že v prípade odvolania proti prvému výroku napadnutého uznesenia je potrebné toto ako oneskorene podané odmietnuť a v prípade odvolania proti tretiemu výroku napadnutého uznesenia je potrebné tento výrok zmeniť.

Odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1 OSP).

Odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene (§ 218 ods. 1 písm. a) OSP).

Rovnopis písomného vyhotovenia uznesenia č. k. 7S/76/2011-82 zo dňa 17.4.2013 bol navrhovateľovi riadne doručený 2.5.2013, o čom svedčí podpis na doručeníke vrátenej súdu. Lehota na podanie odvolania bola 15 dní a jej posledný deň pripadol na 17.5.2013. O tejto lehote bol navrhovateľ riadne poučený. Odvolanie proti výroku o zastavení konania, spolu s návrhom na odpustenie zmeškania lehoty (vložené do spisu krajského súdu medzi čísla listov 89 a 90), bolo podané 6.9.2013, pričom návrhu na odpustenie zmeškania nebolo krajským súdom vyhovieť, čo následne potvrdil aj odvolací súd a toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.9.2014.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie proti 1. výroku o zastavení konania ako oneskorene podané odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. a) v spojení s § 204 ods. 1 OSP. Nemohol sa zaoberať dôvodmi tohto odvolania ani obsahom napadnutého uznesenia, pretože zistil dôvod, ktorý viedol k nemeritornému (procesnému) rozhodnutiu. Preto odvolanie nebolo možné vecne prejednať a o ňom rozhodnúť.

Podľa § 150 ods. 1 OSP ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Žalobca vo svojom odvolaní proti výroku o trovách konania namietal, že on nezavinil zastavenie konania, bol oslobodený od súdnych poplatkov v plnom rozsahu, a preto je tu dôvod hodný osobitného zreteľa v zmysle ust. § 150 ods. 1 OSP, a že zúčastnená osoba nebola účastníkom konania.

Pokiaľ ide o ďalšie doplnenia odvolania, odvolací súd uvádza, že podľa § 205 ods. 3 OSP „rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.“ Všetky tieto doplnenia boli podané po uplynutí lehoty na podanie odvolania, preto sa nimi odvolací súd nezaoberal.

Pokiaľ ide o prvú a tretiu námietku žalobcu, odvolací súd považuje tieto za nedôvodné, nakoľko je zrejmé, že konanie bolo zastavené na základe toho, že žalobca svoju žalobu vzal späť, a preto z procesného hľadiska zavinil, že konanie bolo zastavené a zúčastnená osoba bola riadnym účastníkom konania, nakoľko zo spisu krajského súdu vyplýva, že uznesením č. k. 7S/76/2011-33 zo dňa 16.12.2011 bolo pribraté do konania Mesto Rožňava. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.12.2011.

Pokiaľ ide o dôvody hodné osobitného zreteľa, zákon tieto dôvody nedefinuje, ani taxatívne či exemplifikatívne nevymedzuje. Musí však ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ale aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Ako vyplýva z rozhodnutia 3MCdo 5/2006 „Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa pri rozhodovaní o náhrade trov konania podľa § 150 Občianskeho súdneho poriadku treba prihliadať v prvom rade na majetkové, sociálne, osobné a ďalšie pomery všetkých účastníkov konania...“

Zo spisu krajského súdu vyplýva, že žalobcovi bolo uznesením č. k. 7S/76/2011-38 zo dňa 16.1.2012 priznané oslobodenie od súdnych poplatkov v plnom rozsahu. Krajský súd tak rozhodol na základe Potvrdenia o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch na oslobodenie od súdnych poplatkov, overeného Miestnym úradom Bratislava Ružinov, a zistil, že žalobca je invalidným dôchodcom, pričom vzhľadom na jeho majetkové pomery, ako aj povahu uplatňovaného nároku a výšky súdneho poplatku v

predmetnej veci, je dostatočne preukázané, že žalobca spĺňa všetky obligatórne predpoklady v zmysle ust. § 138 ods. 1 OSP. Krajský súd ďalej v odôvodnení uviedol, že vzhľadom na to, že výška súdneho poplatku v prejednávanej veci je vysoká (66 eur) a pomery žalobcu odôvodňujú priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov, súd žiadosti žalobcu zo dňa 10.11.2011 o oslobodenie od súdnych poplatkov v plnom rozsahu vyhovel.

Preto sa javí odvolaciemu súdu ako nelogické, že výška súdneho poplatku 66 eur bola podľa názoru krajského súdu vzhľadom na pomery žalobcu vysoká, a preto bol žalobca oslobodený od súdnych poplatkov v plnom rozsahu, a následne krajský súd uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť trovy konania v sume 231,35 eur. Dôvody hodné osobitného zreteľa treba vždy posúdiť s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu. Vzhľadom na osobné a majetkové pomery žalobcu, ktoré vyplývajú z Potvrdenia o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch na oslobodenie od súdnych poplatkov, ktoré bolo potvrdené Miestnym úradom Bratislava Ružinov, odvolací súd je toho názoru, že povinnosť zaplatiť trovy právneho zastúpenia zúčastnenej osoby by žalobcu neprimerane zaťažila, a že v prípade žalobcu môžeme hovoriť o dôvodoch hodných osobitného zreteľa, kedy súd nemusí výnimočne náhradu trov konania priznať.

Navyše, pokiaľ ide o druhý úkon právnej služby, účasť na pojednávaní, Najvyšší súd Slovenskej republiky tu považuje za potrebné uviesť, že späťvzatie žalobcu bolo krajskému súdu doručené dňa 12.4.2013, pričom pojednávanie bolo vytýčené na 17.4.2013. Preto ide podľa názoru odvolacieho súdu len o umelé a ničím nepodložené navyšovanie trov konania, ktorým sa dalo zabrániť, keby krajský súd na základe prejavenej vôle žalobcu konanie zastavil pred pojednávaním. Odvolací súd nevidí dôvod, prečo by mal tieto trovy znášať žalobca, ktorý už niekoľko dní pred vytýčeným pojednávaním prejavil vôľu, aby konanie bolo zastavené.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s § 250 ja ods. 3 veta druhá a § 220 OSP a rozhodnutie krajského súdu v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov prvostupňového konania zmenil tak, že žalobca nie je povinný zaplatiť zúčastnenej osobe náhradu trov konania.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovení § 224 ods. 2, § 246c ods. 1, § 250k ods. 1 OSP a žalobcovi ich náhradu aj napriek úspechu v konaní nepriznal, pretože mu žiadne trovy nevznikli.

### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.